

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ**

вул. Героїв України, 21, м. Краматорськ, Донецька обл., 84301
тел. 0800 350 351; +38 (044) 339 57 25, E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Дніпро

«01» листопада 2023 року

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Сєверодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську, Чапланов Анатолій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022131550000091 від 09.05.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Токару Сергію Васильовичу, 20.03.1975 року народження, уродженцю с. Красна Чапліївка Троїцького району Луганської області, проживає за адресою: Луганська область, Троїцький район, с. Бабичеве, вул. Садова, буд. № 52, громадянину України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 5 ст. 111-1 КК України (в редакції згідно із Законом № 2108-IX від 03.03.2022 на момент вчинення злочину), тобто у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території;

- ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції із змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689- VII від 07.10.2014, № 2113-IX від 03.03.2022 на момент вчинення злочину), тобто у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Відповідно до п. п. 4, 5 ч. 1 ст. 277 КПК України (зміст підозри; правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність):

Досудовим розслідуванням встановлено, що Токара Сергія Васильовича призначено на посаду егера (мисливствознавця) Троїцького лісництва ДП «Білокуракинське лісомисливське господарства», яке у вересні 2021 року шляхом реорганізації приєднано до державного підприємства «Старобільське лісомисливське господарство» (далі – ДП «Старобільське ЛМГ»).

Згідно п. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Відповідно до пункту 1 Положення про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 521 від 08.10.2014 (далі – Положення), – Державне агентство лісових ресурсів України (далі - Держлісагентство) є центральним органом виконавчої влади і який реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства.

Пунктом 2 Положення передбачено, що Держлісагентство у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України (далі – КМУ), а також іншими актами законодавства.

Згідно з ч.1 постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів» Державна лісова охорона (далі – Держлісоохорона) діє у складі Держлісагентства, Республіканського комітету Автономної Республіки Крим з питань лісового і мисливського господарства, обласних управлінь лісового та мисливського господарства і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держлісагентства. Держлісоохорона має статус правоохоронного органу.

Відповідно до ч. 5 та додатку постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів» посада егера належить до посадових осіб державної лісової охорони, лісової охорони інших постійних лісокористувачів та власників лісів у разі коли державна лісова охорона діє у складі підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держлісагентства.

Відповідно статуту ДП «Старобільське ЛМГ», затвердженого наказом Державного комітету лісового господарства України, ДП «Старобільське ЛМГ» належить до сфери управління Державного агентства лісових ресурсів України і входить до сфери управління Луганського обласного управління лісового та мисливського господарства.

З урахуванням викладеного, у розумінні п. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», ч. 1 постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів», ст. 1 Закону України «Про основи національної безпеки України» ДП «Старобільське ЛМГ» відноситься до правоохоронного органу та здійснює правозастосовні функції.

Таким чином, відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», егер ДП «Старобільське ЛМГ» Токар С.В..

будучи службовою особою державної лісової охорони є працівником правоохоронного органу.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Водночас Токар С.В. покладених на нього обов'язків не дотримався та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17 Конституції України, зрадив українській Державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава: Суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною; людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу: на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; на території України не допускається розташування іноземних військових баз; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

24.02.2022 країною-агресором рф здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення широкомасштабної військової агресії проти України та захоплення її території.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, дію якого у подальшому неодноразово продовжено, в тому числі на цей час.

У зв'язку із широкомасштабним збройним нападом з боку російської федерації проти України, з 06.03.2022 захоплено Троїцьку селищну територіальну громаду Сватівського району Луганської області, до складу якої відноситься смт Троїцьке Луганської області.

Так, приблизно з середини березня 2022 року (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Токар С.В., перебуваючи на території смт Троїцьке Сватівського району Луганської області, яка з березня 2022 року тимчасово окупована зс країни-агресора рф, будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу – сгерем (мисливствознавцем) ДП «Старобільське ЛМГ», діючи умисно та добровільно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, зустрівся з нестановленими представниками так званої «лнр», що є частиною окупаційної адміністрації країни-агресора рф, які запропонували йому безперешкодно перейти на сторону окупанта, тобто на бік ворога України в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, та здійснювати подальшу «роботу» у одному із незаконних органів влади окупаційної адміністрації рф. Токар С.В., діючи умисно та усвідомлюючи протиправність своїх дій, добровільно надав згоду на свій безперешкодний вступ, роботу та зайняття посади «виконувача обов'язків голови та першого заступника голови» так званої «троїцької районної адміністрації лнр», створеної на тимчасово окупованій території смт Троїцьке Сватівського району Луганської області, де і розпочав виконувати обов'язки, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Указаними умисними діями громадянин України Токар С.В. у порушення вимог Конституції України, якими, зокрема, передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, забезпечив та продовжує забезпечувати встановлення і зміцнення окупаційної влади країни-агресора рф шляхом безпосередньої участі у роботі та створенні незаконних органів влади «лнр», що є частиною окупаційної адміністрації рф на тимчасово окупованій території України, виконання функцій представника окупаційної влади рф з метою недопущення контролю української влади на території Луганської області, що несе шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Тобто, Токар С.В. вчинив державну зраду - перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану.

Таким чином, Токар Сергій Васильович підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, Токар С.В. покладених на нього обов'язків не дотримався та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, зрадив українській Державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Згідно п. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Відповідно до пункту 1 Положення про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 521 від 08.10.2014 (далі – Положення), – Державне агентство лісових ресурсів України (далі – Держлісагентство) є центральним органом виконавчої влади і який реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства.

Пунктом 2 Положення передбачено, що Держлісагентство у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України (далі – КМУ), а також іншими актами законодавства.

Згідно з ч.1 постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів» Державна лісова охорона (далі – Держлісоохорона) діє у складі Держлісагентства, Республіканського комітету Автономної Республіки Крим з питань лісового і мисливського господарства, обласних управлінь лісового та мисливського господарства і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держлісагентства. Держлісоохорона має статус правоохоронного органу.

Відповідно до ч. 5 та додатку постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів» посада егера належить до посадових осіб державної лісової охорони, лісової охорони інших постійних лісокористувачів та власників лісів у разі коли державна лісова охорона діє у складі підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держлісагентства.

Відповідно статуту ДП «Старобільське ЛМГ», затвердженого наказом Державного комітету лісового господарства України, ДП «Старобільське ЛМГ» належить до сфери управління Державного агентства лісових ресурсів України і входить до сфери управління Луганського обласного управління лісового та мисливського господарства.

З урахуванням викладеного, у розумінні п. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», ч. 1 постанови КМУ № 976 від 16.09.2009 «Про затвердження Положення про державну лісову охорону, лісову охорону інших лісокористувачів та власників лісів», ст. 1 Закону України «Про основи національної безпеки України» ДП «Старобільське ЛМГ» відноситься до правоохоронного органу та здійснює правозастосовні функції.

Таким чином, відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», егер ДП «Старобільське ЛМГ» Токар С.В., будучи службовою особою державної лісової охорони є працівником правоохоронного органу.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних,

екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб, в подальшому дія якого неодноразово продовжено.

З березня 2022 року країна-агресор рф, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «лнр», які є частиною окупаційної адміністрації країни-агресора рф, здійснили тимчасову окупацію території смт Троїцьке Сватівського району Луганської області, де розташовані державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та інші об'єкти та інфраструктури України.

Так, приблизно з середини березня 2022 року (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Токар С.В., перебуваючи на території смт Троїцьке Сватівського району Луганської області, яка з березня 2022 року тимчасово окупована зє країни-агресора рф, будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу – егерем (мисливствознавцем) ДП «Старобільське ЛМГ», діючи умисно та добровільно, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії з 24.02.2022, маючи умисел на зайняття посади в незаконному органі влади та реалізуючи його, отримавши від невістановлених органом досудового розслідування представників так званої «лнр» окупаційної влади країни-агресора рф пропозицію на вступ, очолення та зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади на тимчасово окупованій території – так званій «троїцькій районній адміністрації лнр», в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно та умисно погодився на вказану пропозицію та зі своїх особистих мотивів та бажання очолити незаконний орган влади на тимчасово окупованій території України, погодився на пропозицію невістановлених органом досудового розслідування представників держави-агресора рф, а також представників так званої «лнр», умисно, добровільно зайняв посаду «виконувача обов'язків та першого заступника голови» так званої «троїцької районної адміністрації лнр», тобто посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території в смт. Троїцьке Сватівського району Луганської області.

Таким чином, Токар Сергій Васильович підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 277 КПК України (стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місяця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру, права підозрюваного):

Приблизно з середини березня 2022 року (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Токар Сергій Васильович, 20.03.1975 р.н., будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу – єгерем (мисливствознавцем) ДП «Старобільське ЛМГ», зрадивши Українській державі та всьому українському народові, перебуваючи на території смт Троїцьке Сватівського району Луганської області, тобто території України, яка з березня 2022 року тимчасово окупована зс країни-агресора рф, діючи умисно та добровільно, зустрівся з представниками так званої «лнр», що є частиною окупаційної адміністрації країни-агресора рф, з власних мотивів безперешкодно перейшов на сторону окупанта, тобто на бік ворога України у воєнний час, а також зайняв посаду, пов'язану із виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади на тимчасово окупованій території України, а саме «в.о. голови та першого заступника голови адміністрації троїцького району лнр» окупаційної адміністрації рф, в незаконно захоплених адміністративних будівлях Троїцької РДА Луганської області (розташованих за адресою: просп. Перемоги, 60, смт Троїцьке Луганської області), тобто перейшов на бік ворога, усвідомлюючи при цьому те, що в період триваючого збройного конфлікту та в умовах воєнного стану, вказане шкодить суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, а також добровільно зайняв посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

**Слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Сєвєродонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську**

Анатолій Васильович ЧАПЛАНОВ

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
територіального управління
Державного бюро розслідувань
Луганської обласної прокуратури
«01» 11 2023 року**

Юлія Олексіївна ПЕГАНОВА

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

(ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного)

Вручена Токару С.В., який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості: на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від

здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід. Обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»
від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожну особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

**Закон України «Про безоплатну правову допомогу»
від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)**

Стаття 13 «Поняття безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру.

Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

«___» _____ 202__ р. «___» год. «___» хв.

Підозрюваний _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Захисник: _____

Слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією в м. Сєвєродонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Анатолій ЧАПЛАНОВ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)

**Токар Сергій
Васильович, 20.03.1975**

року народження
про явку **«08, 09, 10»**
листопада 2023 року з
«09» год. «00» хв. до
«18.00» год. до ТУ ДБР

(розслідування)

для участі у допиті як
підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 12022131550000091 від
09.05.2022, за ознаками
ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК
України, а також проведенні
інших слідчих та
процесуальних дій. у
проведенні яких виникне
потреба

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138.

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« »   202   року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н **Токар Сергій Васильович**, 20.03.1975 року народження, проживає за адресою: Луганська область. Сватівський район, с. Бабичеве, вул. Садова, буд. 52.

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5, 290 КПК України Вам необхідно з'явитися **«08, 09, 10» листопада 2023 року** з **«09.00» год. по «18.00» год.** до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м.Северодонецьку) ТУ ДБР, розташованого у місті Краматорську, Чапанова А.В. (м. Дніпро, вул. Гагаріна, буд. 26), e-mail: info@kram.dbr.gov.ua, +380 (99) 151-51-00

для отримання письмового повідомлення про підозру, участі у допиті як підозрюваного, а також інших слідчих та процесуальних дій, у проведенні яких виникне потреба

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні № 12022131550000091 від 09.05.2022 за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст.111-1 КК України

(найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0.25 до 0.5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0.5 до 1 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську

Чапанов Анатолій Васильович

М.П.

«01» листопада 2023 року